

Kodex fotografů spolku Člověk a Víra

Tak ať vaše světlo září před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“

Mat 5:16

Cílem tohoto kodexu je stanovit pravidla pro fotografování během liturgických obřadů tak, aby fotograf při pořizování požadovaných fotografií nenarušoval obřad. Toto nám napomáhá udržovat dobré vztahy jak s představiteli církve (na kterých záleží naše budoucí spolupráce), tak i s věřícími (na kterých mnohdy záleží kvalita našich fotografií).

Kodex fotografa spolku Člověk a Víra

1. Vlastní liturgický obřad je vždy důležitější než pořízení dobré fotografie. Fotograf nevstupuje na místa, kde by na sebe strhl pozornost věřících nebo kněze – snaží se být “neviditelný”.
2. Fotograf respektuje posvátnost místa tím, že je při práci slušně oblečen: tmavé sako/tmavou košili, v létě bílou košili, s rukávy vyhrnutými maximálně pod lokty, nebo bunda, tmavé kalhoty (ne jeans), tmavé polobotky (ideálně s měkkou podrážkou, aby se mohl pohybovat potichu), muži si v kostele samozřejmě sejmou pokrývku hlavy.
3. Před mší se fotograf představí knězi/ceremoniáři – proto musí přijít s dostatečným předstihem. Je dobré se přitom seznámit s průběhem mše a rozmyslet dramaturgii focení tak, aby fotograf pořídil potřebné záběry, ale co nejméně narušil obřad. Fotograf je VŽDY viditelně označen průklazem spolku Člověk a Víra.
4. Při liturgii si fotograf vypne mobilní telefon a chová se tiše. Fotoaparát má nastavený na tichý režim. Pokud fotoaparát tichý režim nemá, je nutné vypnout alespoň pípání při zaostření a pomocný AF paprsek.
5. Pokud je to možné, fotograf nepoužívá blesk. Pokud je nutné blesk použít, omezí se jeho použití na minimum (ne série fotografií s bleskem) a blesk fotograf nastaví na slabý výkon.
6. Fotograf při práci respektuje soukromí věřících. Nefotí nikoho, kdo s pořízením snímků nesouhlasí. Fotograf neobtěžuje příliš blízkými záběry (pro detailní záběry používá teleobjektiv) a eliminuje „nelichotivé“ záběry.
7. Pokud se fotograf potřebuje přemístit, činí tak pomalu, potichu a ideálně v momentě, kdy v se kostele odehrává nějaký pohyb nebo hlasitější činnost (např. zpěv, eucharistie nebo modlitba Otčenáše). Nepohybuje se v okamžicích tichého rozjímání. Pohybuje se co nejméně a spíše po stranách kostela, typicky nepřechází mezi první řadou lavic a kněžištěm.
8. Fotograf se snaží, aby věřícím nebránil ve výhledu na kněžiště, zvláště na oltář. V případě, že je nutné pořídit fotografie z místa, kde fotograf brání ve výhledu, nezůstává tam dlouho – pořídí fotografii a vrací se na místo, kde ničemu nebrání. K lidem se chová slušně a s úsměvem.
9. Pokud není domluveno jinak, fotograf během mše nevstupuje na kněžiště. Výjimkou mohou být situace, kdy je to předem domluveno a jedná se o specifickou záležitost, např. bířmování, předávání darů (ne obětních), gratulací atd. V takovém případě má fotograf vše připraveno, nastaveno, klidně vstoupí, pořídí fotografie a zase odejde. Jeho přítomnost musí působit jako součást obřadu.
10. Fotograf omezí focení při kázání, pozvedání a přijímání na minimum, při kázání nepoužívá blesk, aby nerušil.